

Advent, Kerstmis komt er aan!

Veranderende omstandigheden vragen om aanpassing. Dat is altijd zo geweest maar nu lijkt het of we overvraagd worden. Onze plannen worden steeds maar weer doorkruist en dat vinden we heel vervelend.

Zonder dat we het ons realiseren, zijn we onderdeel van een groot netwerk, dat bedoeld is om de dingen efficiënt en soepel te laten verlopen. Maar door nieuwe problemen en de mogelijkheden van de informatietechnologie wordt het netwerk steeds groter en fijnmaziger. Daarmee –zo lijkt het- neemt de onderlinge afhankelijkheid toe en het gevoel van vrijheid af omdat de regelmogelijkheden voor het individu kleiner worden.

We kunnen het nut en goede werking van netwerken misschien betwisten maar de grote onderlinge afhankelijkheid niet. We kunnen veel moderne problemen niet oplossen zonder met elkaar rekening te houden maar medewerking afdwingen ligt heel gevoelig en stuit op verzet. Die onderlinge afhankelijkheid is bijzonder zichtbaar bij het tegengaan van de klimaatverandering en zal ongetwijfeld nog leiden tot heel wat strijd en misschien zelfs geweld. De steeds terugkerende klimaatop is daarom een belangrijk en hoopgevend podium dat geweld –zo hopen we- kan voorkomen. Als we effectieve oplossingen willen, zullen goed overleg en bereidheid om een bijdrage te leveren of in te schikken soms echt nodig zijn.

Het is nog geen Kerstmis maar de voorbereiding vraagt wel onze aandacht zeker nu de accenten misschien anders gezet moeten worden. De onzekerheden zijn groter en de mogelijkheden kleiner. De vraag wat belangrijk is dringt zich nadrukkelijker op nu de waanzin van Black Friday aan het licht komt. Waar leidt onze 'wedloop naar meer' toe?

Bij Kerstmis denken we aan woorden als licht, hoop, vrede, liefde, vertrouwen, toekomst, nieuwe kansen, daadkracht... Het zijn woorden waarbij we de ogen niet sluiten voor onze kwetsbaarheid, voor eenzaamheid of directe nood.

Maar al die woorden staan haaks op angst, onverschilligheid, verlamming, vluchten, struisvogelpolitiek... woorden die wegwijzers en wegen aan het zicht onttrekken.

Het is niet gemakkelijk om in onze tijd betekenisvol vorm te geven aan Kerstmis. Het aantal mensen in psychische nood is nog nooit zo hoog geweest als nu. Of dat ook geldt voor het aantal mensen dat 'de weg kwijt' is, weet ik niet. Aanhangers van complottheorieën, het gedrag van leiders van sommige politieke bewegingen, onverantwoordelijke staatshoofden of dictators... Het zijn geen geruststellende symptomen.

Laten we ons hoofd er bij houden en tijd nemen voor de voorbereiding van Kerstmis. Laten we de valkuilen proberen te vermijden en ons voornemen niet onverschillig te worden. We kunnen onze Kerst- en Nieuwjaarswensen voor onszelf en anderen een hoopvolle inhoud geven.

De boodschap van het kind, van de engelen, van de wijzen uit het oosten, en van de eenvoudige herders nodigen ons uit om **zo** Kerstmis te vieren.

JvdB

